RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 106.169 van 29 april 2002
in de zaken A. 61.070/IX-696
62.131/IX-2195.

In zake : I. Walter WEYTS,
die woonplaats kiest bij
advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Keizerslaan 3,
II. Walter WEYTS,
wonende te BRUGGE,
Waalsestraat 34

tegen :

I. + II.
de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Justitie,
die woonplaats kiest bij
advocaat P. PEETERS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

tussenkomende partij :

II. Rudi SIERENS,
die woonplaats kiest bij
advocaat A. LUST,
kantoor houdende te SINT-ANDRIES (BRUGGE),
Burggraaf de Nieulantlaan 14.

D E R A A D V A N S T A T E, IXe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Walter WEYTS op 26 november 1994 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing genomen op 29 september 1994 door of namens de minister van Justitie, waarbij zijn kandidaatstelling voor het ambt van rechter in de politierechtbank te Brugge wordt afgewezen omdat hij niet zou voldoen aan de nieuwe voorwaarden zoals ze werden vastgelegd in artikel 187 van het Gerechtelijk Wetboek;

Gezien het verzoekschrift dat Walter WEYTS op 1 februari 1995 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de koninklijke besluiten van 24 november 1994 en 2 december 1994 waarbij Rudi SIERENS en Patrick VANDORPE benoemd worden tot rechter in de politierechtbank te Brugge;

Gelet op het arrest nr. 74.160 van 8 juni 1998 waarbij aan het Arbitragehof een prejudiciële vraag wordt gesteld;

Gelet op het arrest nr. 89.582 van 11 september 2000 waarbij aan het Arbitragehof een tweede prejudiciële vraag wordt gesteld;

Gelet op de arresten nrs. 83/99 en 20/2002 respectievelijk van 15 juli 1999 en 23 januari 2002 van het Arbitragehof;

Gelet op de beschikking van 22 februari 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 25 maart 2002;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. DE BRABANDERE;

Gehoord de opmerkingen van verzoeker, en van advocaat P. PEETERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaken.

Overwegende dat de gegevens van de zaken kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker is advocaat sedert 1956.

1.2. Bij koninklijk besluit van 22 september 1988 wordt hij met ingang van 4 december 1988 voor een termijn van zes maanden benoemd tot burgerlijk lid van de krijgsraad te velde B en tot plaatsvervangend burgerlijk lid van de krijgsraad te velde A bij de Belgische Strijdkrachten in de Bondsrepubliek Duitsland.

Bij koninklijk besluit van 31 januari 1989 wordt de voormelde benoeming verlengd voor een nieuwe termijn van zes maanden met ingang van 4 juni 1989.

De aanstelling neemt een einde op 4 december 1989.

1.3. Op 22 juli 1994 stelt verzoeker zich kandidaat voor een benoeming tot rechter in de politierechtbank te Brugge.

1.4. Op 29 september 1994 antwoordt waarnemend bestuurssecretaris A. DE GREVE, voor de minister, dat de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten de benoemingsvoorwaarden aanzienlijk verscherpt heeft, dat na onderzoek gebleken is dat verzoeker niet voldoet aan de nieuwe voorwaarden zoals vastgesteld in artikel 187 van het Gerechtelijk Wetboek en dat om die reden zijn kandidaatstelling niet in aanmerking komt.

Verzoeker stelt op 26 november 1994 tegen die beslissing het annulatieberoep in de zaak A. 61.070/IX-696 in.

1.5. Bij koninklijke besluiten van 24 november 1994 en 2 december 1994 worden respectievelijk R. SIERENS en P. VANDORPE tot rechter in de politierechtbank te Brugge benoemd.

Verzoeker stelt op 1 februari 1995 tegen die besluiten het beroep in de zaak A. 62.131/IX-2195 in.

1.6. Bij arrest nr. 74.160 van 8 juni 1998 stelt de Raad van State aan het Arbitragehof de volgende prejudiciële vraag :

> "Schendt artikel 21, § 1, tweede lid, van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten, gewijzigd bij de wet van 1 december 1994, de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, waar dit artikel de plaatsvervangende rechters, benoemd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 1991 en aan wie wegens onverenigbaarheid ontslag om eervolle redenen is verleend, vrijstelt van het examen inzake beroepsbekwaamheid, terwijl de plaatsvervangende rechters die een tijdelijk mandaat hebben vervuld en aan wie bijgevolg geen ontslag om eervolle redenen is verleend, geen recht hebben op vrijstelling van het examen inzake beroepsbekwaamheid?".

1.7. Bij arrest nr. 83/99 van 15 juli 1999 oordeelt het Arbitragehof dat het voormelde artikel 21, § 1, tweede lid, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt.

1.8. Aangezien de aan het Arbitragehof gestelde vraag en het antwoord daarop van het Arbitragehof met zijn arrest nr. 83/99 slechts betrekking had op een gedeelte van het door verzoeker aangevoerde middel, stelt de Raad van State bij arrest nr. 89.582, van 11 september 2000, aan het Arbitragehof de volgende bijkomende vraag :

> "Schendt artikel 21, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 18 juli 1991 tot wijziging van de voorschriften van het Gerechtelijk Wetboek die betrekking hebben op de opleiding en de werving van magistraten, gewijzigd bij de wet van 1 december 1994, de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde Grondwet, waar dit artikel :
> - enerzijds de magistraten, benoemd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 1991 en aan wie wegens onverenigbaarheid ontslag om eervolle redenen is verleend,
> - anderzijds de plaatsvervangende rechters, benoemd vóór de inwerkingtreding van de wet van 18 juli 1991 en aan wie wegens onverenigbaarheid ontslag om eervolle redenen is verleend, vrijstelt van het examen inzake beroepsbekwaamheid, terwijl de rechters die een tijdelijk mandaat hebben vervuld en aan wie bijgevolg geen ontslag om eervolle redenen is verleend, geen recht hebben op vrijstelling van het examen inzake beroepsbekwaamheid?".

1.9. Bij arrest nr. 20/2002 van 23 januari 2002 oordeelt het Arbitragehof dat het voormelde artikel 21, § 1, eerste en tweede lid, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet schendt.

2. Over de gegrondheid van de beroepen.

2.1. Overwegende dat verzoeker als enig middel de schending van het gelijkheidsbeginsel aanvoert, in die zin dat artikel 21, § 1, van de wet van 18 juli 1991 strijdig is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet in zoverre het bepaalt dat de magistraten in dienst op de dag van de inwerkingtreding van de wet geacht moeten worden de gerechtelijke stage te hebben vervuld en geslaagd te zijn voor de examens inzake beroepsbekwaamheid, en dat laatste ook geldt voor de plaatsvervangende rechters evenals voor de effectieve en plaatsvervangende rechters die vóór de inwerkingtreding van de wet wegens onverenigbaarheid om eervolle redenen ontslag hebben gekregen, maar niet voor de vastbenoemde of plaatsvervangende rechters met een tijdelijk mandaat, burgerlijke leden van de krijgsraden te velde, wier ambt buiten hun toedoen een einde heeft genomen;

2.2. Overwegende dat zoals hiervoren bij de uiteenzetting van de feiten is vermeld, het Arbitragehof de vragen of artikel 21, § 1, eerste en tweede lid, van de wet van 18 juli 1991 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet schendt in zoverre die bepaling de effectieve zowel als de plaatsvervangende rechters die een tijdelijk mandaat hebben vervuld, zoals de burgerlijke leden van de krijgsraden te velde die in dienst zijn of eervol ontslag hebben gekregen vóór de inwerkingtreding van de wet, niet vrijstelt van het examen inzake beroepsbekwaamheid ontkennend heeft beantwoord; dat hieruit volgt dat de Raad van State het enig middel ongegrond moet verklaren,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De beroepen worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de beroepen, bepaald op 198,32 euro, komen ten laste van verzoeker.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 74,37 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op negenentwintig april 2000 en twee, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. DE BRABANDERE,	kamervoorzitter,
	L. HELLIN,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
	Th. VAN RAEMDONCK,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

Th. VAN RAEMDONCK. **J. DE BRABANDERE.**